

Sommeraftener i Strandparken

ALSANG 2018

Sanghæfte

I Danmark er jeg født

I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme,
der har jeg rod, derfra min verden går.
Du danske sprog, du er min moders stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.
Du danske, friske strand,
hvor oldtids kæmpegrave
stå mellem æblegård og humlehavn.
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Hvor reder sommeren vel blomstersengen
mer rigt end her, ned til den åbne strand?
Hvor står fuld månen over kløverengen
så dejligt som i bøgens fædreland?
Du danske, friske strand,
hvor Danebrogen vajer, -
Gud gav os den, - Gud giv den bedste sejer!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Engang du herre var i hele Norden,
bød over England, - nu du kaldes svag,
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder,
Gud giv dig fremtid. som han gav dig minder!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders bløde stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand

med vilde svaners rede,
I grønne ø'r, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

H. C. Andersen 1850 - Melodi: Poul Schierbeck 1926

Du danske sommer, jeg elsker dig

Du danske sommer, jeg elsker dig,
skønt du så ofte har sveget mig.
Snart kolde farver i sky og vand,
snart nøgne piger ved hver en strand.
Mer, mer, mer
jeg dog dig elsker, hver gang du ler.

Du er i sindet jo lunefuld,
dog hjertet inderst er pure guld,
et eventyr er dit glade navn,
og blomster lyser ud af din favn.
Kom, kom, kom
i drømme gror under månens horn.

Når dine bølger mod bredden gik,
beruset blå som gudinders blik,
en ungdomjubled' din lovsang ud,
hun klædt i solskin og brunet hud.
Ned, ned, ned
til dåb i glemsel og evighed!

Og når du strakte med åbent sind
de lyse nætter i himlen ind,
imens det dufted' af hyld og hø,
vi bad: lad drømmen dog aldrig dø!
Ak, ak, ak!
Vort hjerte svulmed' af tro og tak.

Og stundom ud af din fulde glød
sprang lyn fra skyen i jordens skød,
og tordenlatter og tordenregn
din troldom spændte fra egn til egn.
Vild, vild, vild
er, skønne sommer, din kraft og ild.

Du danske sommer, min hilsen tag,
du lyse nat og du lyse dag!
Går tit du kold over landet hen,
jeg ved, du kommer dog hed igen!
Ja, ja, ja,
jeg ved, dit hjerte er guld endda.

Thøger Larsen 1923 - Melodi: Otto Mortensen 1932

Du kom med alt det, der var dig

Du kom med alt det, der var dig
Og sprængte hver en spærret vej
Og hvilket forår blev det
Det år da alt blev alt blev stærkt og klart
Og vild og fyldt med tøjbrudsfart
Og alt ting råbte "lev det"

Jeg stormed' ud og købte øl
ja, vintrens gamle, stive føl
fór ud på grønne enge
og du blev var og lys og fuld
og håret var det pure guld
som solen – skjult for længe

Og blomster åbned' sig og så
At nu blev himlen stor og blå
Og stunden født til glæde
Din næve var så varm og god
Og du blev smuk og fuld af mod

Så smuk jeg måtte græde
Hvor herre selv bød ind til fest
Og kyssed' hver benovet gæst
I kærlighedens sale
Med øjne undrende og blå
Vi bare så og så og så
Og slugte livets tale

At livet det er livet værd
På trods af tvivl og stort besvær
På trods af det smerter
Og kærligheden er og bli'r
Og hvad end hele verden siger
Så har den vore hjerter
Så har den vore hjerter

Jens Rosendal 1981 - Melodi: Per Warming

Gi' os lyset tilbage

Kloden har mange forskellige slags.
Alle må leve og dø.
Glæd dig – du er her alligevel nu!
Meningen er vel at så sine frø,
på en overladt stjerneø.
Gi' os tiden tilbag',
og lad os bruge ethvert timeslag.
Dørene åbne og smilene slidt.
Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for mit.

Lykken du holder i hænderne nu,
den er vist egentlig min.
Og at du lever og bærer og er,
gør at jeg også kan værne om din;
denne smukkeste disciplin.

>>>>

Gi' os glæden tilbag',
og lad os leve af dét trylleslag:
Kroppene mange, men styrken er en.
Sådan er landet, der står på de viseste sten.

Ser du kun mørke, hvor du vender hen?
Tomhedens sorte protest?
Skyggerne lever kun hvor der er lys.
Husk nu at solsiden klæder dig bedst!
Og i aften, så se mod vest!
Gi' os lyset tilbage.
Vi vender op på ethvert nederlag.
Lukket bli'r åbnet og støjen bli'r tyst.
Nu skal der danses og elskes, hvor mørket er lyst!

Alt hvad vi kom for at give og få:
dele og elske og slås.
Blev på et år, det vi levede på,
fællesskab fødes når jeg bli'r til os!
Og vi vandrer med Helios.
Gi' os landet tilbag'.
Gi' tolerancen et nyt folkeslag.
Hjertet er åbent og sindet er frit.
Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for mit.

Per Krøis Kjærsgaard 2009 - Melodi: Rasmus Skov Borring

Jeg ved en lærkerede

Jeg ved en lærkerede
jeg siger ikke mer;
den findes på en hede
et sted, som ingen ser.

I reden er der unger
og ungerne har dun.

De pipper, de har tunger,
og reden er så lun.

Og de to gamle lærker,
de flyver tæt omkring.
Jeg tænker nok, de mærker,
jeg gør dem ingenting.

Jeg lurder bag en slåen.
Dér står jeg ganske nær
Jeg rækker mig på tåen
og holder på mit vejr.

For ræven han vil bide
og drengen samle bær.
Men ingen skal få vide,
hvor lærkereden er.

Harald Bergstedt 1921 - Melodi: Carl Nielsen 1924

Kære linedanser

1. Kære linedanser, udspændt
ligger foran dig,
selve livet
du fik givet, gå nu kun din vej.

Du må turde træde ud,
hvor dit liv kun er dit.
Det briste eller bære må
dette ene skridt.

Give fra dig hvad du magter,
da ser du,
en dag du nåede ud
og danser til himmelens stjernes kud.

2. Kære linedanser, hop nu
ud ved siden af.
Se dig danse,
bare sanse, gøre hvad du ka'.

Være én, men én iblandt.
Og mødes så du gror.
Ja vent dig meget fra den kant:
Denne er din jord!

Tro mig, når jeg siger til dig
det største –
det ser man kun i det små.
Og kigger du opad er himlen blå.

3. Kære linedanser, ser du
livet er et net,
øjeblikke,
tro blot ikke, dansen kun er let.

Og en dag gør livet ondt,
det ved jeg, at det vil.
For livet er et liv på trods,
smerten hører til.

Ud af sorgen vokser lykken
og livet
i påskens evige fest.
De stærkeste rødder har træ'r i blæst.

4. Linedanser - vælg livet
hvilken er din vej?
Følge hjertet
uforfærdet. Sige ja og nej.

Verden spørger tit hvordan
og alt for lidt hvorfor.
Der er så mange ting, man kan
- stå for det du tror!

Gid du aldrig mister modet
og lader
det onde uimodsagt.
Når viljen befries, - da falder magt.

5. Linedanser i det høje
dans vidunderligt!
For det næste
er det bedste: Glæden ubestridt!

Tænk at få balancekunst
Så helt ufatteligt!
At modtage sin stang og snor
ganske kvit og frit.

Uanset om du nu tror det,
så ved jeg,
at lyset brænder for dig!
Og kigger du op, er der nok en vej.

Tekst og melodi: Per Krøis Kjærsgaard 1998

Idas Sommarvisa

Du ska inte tro det blir sommar
ifall inte nånn setter fart.
På sommarn och gör lite somrigt
får då kommer blommorna snart.
Jag gör så att blommorna blommar.
Jag gör hela kohagen grön.
Och nu så har sommaren kommit
för jag har just tagit bort snön.

Jag gör mycket vatten i bäcken
Så där så det hoppar och far
Jag gör fullt med svalor som flyger
Och myggor som svalorna tar

Jag gör löven nya på träden
Och små fågelbon här och där
Jag gör himlen vacker om kvällen
För jag gör den alldeles skär

Och smultron det gör jag åt barna
För det tycker jag dom kan få
Och andra små roliga saker
Som passar när barna är små
Och jag gör så roliga ställen
Där barna kan springa omkring
Då blir barna fulla med sommar
Och bena blir fulla med spring

Astrid Lindgren 1973 - Melodi: Georg Riedel 1973

Jens Vejmand

Hvem sidder der bag skærmen
med klude om sin hånd,
med læderlap for øjet
og om sin sko et bånd?
Det er såmænd Jens Vejmand,
der af sin sure nød
med ham' ren må forvandle
de hårde sten til brød.

Og vågner du en morgen
i allerførste gry
og hører ham' ren klinge
påny, påny, påny,
det er såmænd Jens Vejmand
på sine gamle ben,
som hugger vilde gnister
af morgenvåde sten.

Og ager du til staden
bag bondens fede spand,
og møder du en olding,
hvis øjne står i vand
det er såmænd Jens Vejmand
med halm om ben og knæ,
der næppe ved at finde
mod frosten mer et læ.

Og vender du tilbage
i byger og i blæst,
mens aftenstjernen skælver
af kulde i sydvest,
og klinger hammerslaget
bag vognen ganske nær
det er såmænd Jens Vejmand,
som endnu sidder dér.

Så jævned han for andre
den vanskelige vej,
men da det led mod julen,
da sagde armen nej;
det var såmænd Jens Vejmand,
han tabte ham' ren brat,
de bar ham over heden
en kold decembemat.

Der står på kirkegården
et gammelt frønnet bræt;
det hælder slemt til siden,
og malingen er slet.
Det er såmænd Jens Vejmands.
Hans liv var fuldt af sten,
men på hans grav i døden,
man gav ham aldrig én.

Jeppe Aakjær 1905 - Melodi: Carl Nielsen 1907

Kringsatt av fiender

Kringsat af fjender, gå
ind i den tid!
Under en blodig storm -
vi dig til strid!
Kanske du spør' i angst,
udækket, åben:
Hvad skal jeg kæmpe med,
hvad er mit våben?

Her er dit værn mod vold,
her er dit sværd:
troen på livet vort,
menneskets værd.
For al vor fremtids skyld,
søg det og dyrk det,
dø om du må - men:
øg det og styrk det!

Stilt går granaternes
glidende bånd.
Stands deres drift mod død,
stands dem med ånd!
Krig er foragt for liv.
Fred er at skabe.
Kast dine kræfter ind:
døden skal tabe!

Ædelt er mennesket,
jorden er rig!
Findes her nød og sult,
skyldes det svig.
Knus det! I livets navn
skal uret falde.
Solskin og brød og ånd
ejes af alle.

Dette er løftet vort
fra bror til bror:
vi vil bli' gode mod
men'skenes jord.
Vi vil ta' vare på
skønheden, varmen
som om vi bar' et barn
varsomt på armen!

Nordahl Grieg 1936 - Melodi: Otto Mortensen 1952

Danmark, nu blunder den lyse Nat

Danmark, nu blunder den lyse nat
bagved din seng, når du sover.
Gøgen kukker i skov og krat,
Vesterhavet og Kattegat
synger, imens det dugger,
sagte som Sang ved Vugger.

Danmark, du vaagner med søer blå,
mætte som moderøjne.
Alt, hvad i dine arme lå,
lader du solen skinne på,
ser, hvor det yppigt glider,
frem af forgangne Tider.

Lærker, som hopped' af æg i vår,
svinder i himlens stråler.
Tonerne ned med lyset går,
samme sang som i tusind år.
Lykken fra glemte gruber
klinger af unge struber.

>>>

Hyldene dufter i stuen ind
ude fra Danmarks haver.
Kornet modnes i sommervind.
Hanegal over lyse sind
stiger bag gavl og grene,
hvæset som kniv mod stene.

Køer og heste og får på græs
henover brede agre,
åbne lader for fulde læs,
sejl, som stryger om klint og næs,
byger, som går og kommer,
det er den danske sommer.

Pigernes latter og lyse hår,
leg, som får aldrig ende,
øjnene blå som vand i vår
mildt om et evigt Danmark spår,
sol over grønne sletter,
lykke og lyse nætter.

Thøger Larsen 1914 - Melodi: Oluf Ring 1922

Lyse nætter

Nu kommer fuglene igen
Og lyset vælter pludselig ind
Det kommer gennem alle sprækker, lyse nætter er tilbage

Alt hvad der rørte sig blev gemt
Da du var rejst var det så nemt
Men hjertet ved godt hvad det ønsker sig, at pynte sig for dig
Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage, med varme dage, du er hos mig

Nu kommer lydene igen
Og verden vælter pludselig ind
Med parasoller og sandaler
Bølger maler alt i sand
Jeg havde huset fuld af vind
Og nye frugter fløjet ind
Men hjertet ved godt hvad det ønsker sig, at pynte sig for dig
Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage, med varme dage, du er hos mig

Alberte Winding 1991 - Melodi: Aske Bentzon 1991

I skovens dybe, stille ro

I skovens dybe, stille ro,
hvor sangerhære bo,
hvor sjælen lytted mangan gang
til fuglens glade sang,
der er idyllisk stille fred
i skovens ensomhed,
og hjertets længsler tie her,
hvor fred og hvile er.

Hør landsbyklokken lyder ned,
bebuder aftenfred,
småfuglen, før den går til blund,
end kvidrer lidt en stund.
I mosen kvækker højt en frø,
stærkt damper mark og sø,
nu klokken tier, - aftnens fred
sig stille sænker ned.

Fritz Andersen 1864 - Folkemelodi

I Danmark er jeg født
Du danske sommer
Du kom med alt det, der var dig
Gi' os lyset tilbage
Jeg ved en lærkerede
Kære Linedanser

Lille Idas sommersang
Jens Vejmand
Kringosat af fjender
Danmark, nu blunder den lyse nat
Lyse nætter
I skovens dybe stille ro

Tak til sponsorerne:

JEHL EJENDOMME

SPAREKASSEN
SJÆLLAND-FYN

Sommeraftener i Strandparken afvikles af:

HOLBÆK
KULTURSKOLE

Holbæk
Kommune